

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Muria, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR
INCA DE 9 SETEMBRE DE 1916

Núm. 89

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

L'ESGLÉSIA I EL PONTIFICAT TRIUMFEN...

ELOGIS D'UN ANTICLERICAL

«...Quant Europa deixi dir la veritat, tota la veritat; quant en el fons tenebrós de certs antres no hi hague mil mans que l'aufeguïn...; quant pugui aquilatar-se la conducta de cada partit i de cada personalitat, en eixa hora tràgica del món...; quant, a la fi, arribi el dia sospirat del balanç, relluirà llavors, l'aver del clero, perquè ha quedat a prodigiosa altura sobre tots els partits polítics... Relluirà, sobre tot, poderosament, l'excelsa figura moral d'aquest Papa, inaccessible al afalac i a l'amenaça, dret en son camí, per on ha encepegat més d'una vegada amb els abriulls d'un calvari...

Aquest paràgraf no és nostre; sols l'hem traduït escrupolosament.

¿No és ver, que ell inclou una valenta apologia de l'Església i del Pontificat Romà? I l'apologista qui és?

Doncs, En Lluís Bonafoux, tristament cèlebre per el seu radicalisme en religió, anticlerical manifest i per tant gens sospitós d'afecte a l'Església Catòlica.

L'importància d'aquests elogis excedeixen a tota ponderació.

L'Església i el Pontificat, víctimes, cotidianament, dels furors laicistes, de les persecucions jacobines, de les vils calumnies, son ara vindicades precisament per un sectari, mogut per la força dels fets. Entusiasmats davant la grandesa d'acció del actual Pontífic, emocionats davant el comportament heròic del clero catòlic, en la tragèdia europea, ha romput els motllos de la parcialitat, i important-li molt poc posar-se amb contradicció amb tendències anteriorment per ell sustentades, ha llançat a la publicitat uns elogis, que per l'ingènua sinceritat amb que'ls ha fet, el fan acreedor, en aquest cas, sinò de les simpaties, al menys del agraiment dels catòlics.

Perquè això ja és qualque cosa en el síggle en que mos trobàm.

Avui en que les aberracions del ateisme contemporani ratllen en lo extrem; avui en que les blasfèmies periodístiques se toquen una amb l'altra, és molt plaent per l'ànima catòlica el veure estampades, per mà sectària i avançada, lloances a l'Esposa de Crist i a son Vicari.

Però és d'una importància extrema la confessió ingènua i sincera d'En Bonafoux, per un altre concepte: per lo pertanyent a l'actual lluita.

I és que, desde que s'inicià, en mala hora, la tremenda catàstrofe que assola l'Europa, els inímic i detractors empedreïts de l'Església i del Pontificat han acusat an aquests a voltes de partidaristes. I res més incert i injust. El Pontificat Romà que té assolit sabiament el govern sagrat de l'Església s'ha mantengut sempre alluny de tota bandèria. Ni la més petita sombra de parcialitat ha entelat ni entelarà jamai la diàfana neutralitat vaticana.

I això és lo que implícitament, en un moment de sinceritat que l'honra, ha confessat l'escriptor citat, un dels de l'escola radical, al estampar que el Pontífic Benet XV es mantèn *inaccessible al afalac i a l'amenaça*; es a dir: que an el Papa no l'enlluernen mesquins interessos ni mires partidaristes; sinò que *và sempre dret en son camí, per on ha encepegat més d'una vegada amb les espines d'un calvari*, com molt bé afirma l'escriptor.

I és molt bò que així heu regoneixin els qui per sistema o per odi fins ara no heu havien regonegut.

L'Església catòlica viu par damunt les misèries humanes. La Veritat, magníficament serena, incommovible, en lo més alt de la Càtedra Vaticana, sens doblegar-se ni davant el desvaris de les inteligències malaites, ni davant les imposicions arbitràries de les voluntats esclaves de les passions, brilla avui més que mai; i malgrat tots els odis, reb ja alabances dels de l'acera del enfront; alabances que importen l'acatament més o menys acentuat o explícit, però acatament a la fi, dels qui un dia negaren el poder espiritual que resideix en el Vicari de Crist, l'influència del qual serà sempre la salva-guardia del dret del home i contra quina influència res podràn les potestats del món.

L'actual lluita Europea ha fet brillar més i més la grandesa del govern de l'Església.

Perquè en les contingències d'aquesta lluita, Deu'ha volgut que l'Església i el Pontificat es presentassen amb actitut magestuosa i atraient, i que fossen aubada clara en mig de foscura horrible, i que els vents huracanats dels odis humans que ara, sembla sufrenen el *màxim* de desborda-

ment, davant ells, es descompongessin impotents i avergonyits...

I ara cal preguntar, quant obrirà els ulls molts d'altres de la caterva d'En Bonafoux, que obstinadament s'empenyen en mantenir-los aclucats?...

J. A. Pvre.

Inca 7-9-16.

ALDEANAS

LA FONTANA DE LA SIERRA

Al Rdo. D. Lorenzo Riber

I

Fontana de la sierra murmuradora:
entre florido cespèd de mil colores
en canturias de ritmos, friscando llorea...
de la verde montaña la plañidera;
y es su dós el cielo, su trono flores,
y le mezcla a su plata, oro la esfera.

II

Allá en lo más abrupto de la selva brava,
—do el alma vibra toda de valentia.—
y la peña tajada tierra socava
y de la tierra y el cielo semeja vía;
allá en frondosos bosques de robledales,
y de añosas encinas, verdes olivos,
nudosos algarrobos y matorrales,
y susorros de pinos, rectos y altivos
allá el rocío irisa toda su gama;
y los céfiros juegan de rama en rama,
y al recoger esencias huyen esquivos...
a sus aguas, fontana, de amor los llama,
y la pagan con ondas sus atractivos.

A su frente un angosto desfiladero;
y un águila en la roca su pico lima,
y una guarda se arrastra por un sendero...
al pié de la insondable, pendiente sima.

Y en el fondo se pierde la lejanía...
en unas blandas nubes color de rosa,
una cinta azul-plata se confundía
en un cerco de oro: ve la atalaya:
en azul-plata el mar, en oro playa;
y su trova de trinos, dulce, armoniosa,
el pardo ruiseñor lanza en la umbría.

Alborada la viste blancor de nieve;
Atardecer la inunda luz nacarada;
Crepúsculo de fuego; y, en su anda leve,
la Noche en fina escarcha, luz plateada:

sus ráfagas brillantes le dan Estrellas;
y en sus aguas se mira pàlida Luna;
¿por qué no está contenta de su fortuna
y murmuran llorando sus ondas bellas?

La mole de granito está horadada:
un gigante peñasco entre maleza,
en que las aveçillas forman nido,
en un rincón de sierra siempre florido
bajo la fresca sombra de la enramada,
el agua de fontana, brota en fiereza.

En cascada de perlas resplandeciente,
de luz y cascabeles, junto al atajo,
por la verde colina va monte abajo...
perlas entre esmeraldas es su corriente;
y alisa los peñascos y besa flores,
vadea rumorosa un caserío,
por praderas y valles busca a su río:
y explaya en él las penas de sus dolor es...

III

¿Qué tiene la fontana murmuradora,
si cielo, tierra, luz, aves y flores
le ofrecen sus presentes en donde mora
y en su casto sentir, fieles amores?
¡Ah! Tal vez piensa en su hermana, en-
[sangrentada
en los talados campos de la guerra:
en sus aguas el rojo llanto encierra,
entre horrisono estruendo flameada.

Y cuai una oración es su murmullo:
oración del dolor de la fontana!

Imploramos del cielo paz cercana,
en ferviente plegaria, al dulce arrullo.

Santiago Vilellà Crespo de Quirós
Mancor, Septiembre 1916.

Catalunya catòlica

Catalunya o serà catòlica o no serà.

En nostres intents de completar la personalitat de nostra nació, no'ns és pas indiferent la especie de personalitat a que aspirem, de cap manera; la volem de l'únic modo que la historia ens la presenta possible; volem reconstituir una nació catòlica que's digui Catalunya.

No'ns vingueu amb el quènto de que la qüestió és fer Catalunya i després ja veurem si ha d'ésser catòlica o no.

Això és pur sofisma.

Es com si diguéssim a un pintor: de primer pinti'm un home i després ja li diré quin cap hi té de posar.

La religió afecta al modo íntim de ser un poble i al canstituir-lo, àdhuc al dirigir els primers intents de constitució, és precis saber al que's va.

Per fer una Catalunya catòlica tenim el patró del passat, l'estímul de la historia, el caràcter de nostres paisans; tenim iglesies i clero, associacions religioses educadores; tenim cançons, refrans i dites de nostres pares; tot això són materials per construir un poble, són arrels que podem rebrotar.

Per fer una Catalunya mahometana, verbigracia, no tenim res d'això; llavors nostre intent és fóll; més senzill fora, molt més

senzill, fer-la castellana, francesa o anglesa; i perquè rebutgem això no volem tampoc allò.

No volem mudar de personalitat, sinó re-fermar la que tenim.

Hi ha qui diu: ¡no parreu de religió que'ns dividirem! ¡no parreu de qüestions socials que'ns dividirem! Això ve a ser un catalanisme mut que no pot parlar dels únics problemes capitals que ell té de resoldre.

Hem de parlar de religió no'ns en podem estar, perquè la llengua va aon va el nostre cor; però parlar-ne amb suavitat i caritat.

Que no pensem tots igual? Càstig de Déu pels nostres pecats.

Si un dia compreguem tots en una mateixa religió, a qual fi preguem a Déu, aquell dia començarà a despertar-se Catalunya, si eix dia no ha d'arribar mai, mudarà nostra raçó i després de mil centuries tal vegada esdevinqui una Catalunya, més nostra Catalunya amb nostres qualitats específiques, nostra mare, ja no serà per un mai més.

Sabem que un arbre sense arrels no s'aguanta.

Sabem que una societat sense Déu retorna a la barbarie.

En això no podem transigir.

Volem Catalunya catòlica.

I de cap altra manera.

JAUME RAVENTÓS.

(De Proses de Bon Seny)

*****

* * *

Dos generales recorren el frente de un regimiento recién salido de Verdun. Parase el general jefe del Cuerpo delante de un teniente condecorado:

—¿En donde ganó Vd. su Cruz de guerra?

—En el Marne, mi general

—¿Y su medalla militar?

—En el Iser, mi general

—En que acción mereció Vd. el grado de teniente?

—En Verdun

—¿Cual era su grado al principiar la guerra?

—Cabo, mi general.

Interviene entonces el coronel de su regimiento, y cuenta al general toda una serie de proezas que le valieron esas recompensas.

—Y que edad tiene Vd.

—Treinta años, mi general

—A lo que veo, Vd. ascendió a sargento, fué despues condecorado, ha ganado la medalla militar, y ahora el empleo de teniente.

—Sí, mi general; cumpliendo solo con mi deber como todos.

—Y antes de la guerra, a que se dedicaba Vd.?

—Soy sacerdote; antes de la guerra, tenía una parroquia a mi cargo.

Retrocede el general un paso, hace con una mano, el saludo militar y con la otra estrecha la del bizarro teniente.

Sea el saludo del general el de toda Francia a su heróico clero; y que reconozca por fin, cuales son sus amigos que se sacrifican y la salvan, y cuales sus aduladores que la engañan y la pierden.

V. M.

AORICOLES

L'ull viu, viticultors

De una correspondencia particular

Tots els viticultors de les provincies del Gard i de l'Herault que són les més productores del Migdia de França diven a una veu que l'esplet de verema d'anguany serà escl'lent.

Sia qual sia el requeriment que's facin pel suministre dels exèrcits beligerants, els preus dels vins sufriran una baixa notable.

Moltes compres ja estan fetes, en vista del viu esplet a 40 francs l'Hectòlit, quan s'han pagat fins ara a 70 i 80 francs l'Hectòlit.

Bé va! aplaudesc la nova. Els preus deven ser tals que permetin alegrar-se amb prudencia sens que per això pugui posar en perill el cap dels bevadors i que pugui també'l culliter treure remuneradors fruits dels seus afans per donar-mos abundant i agradable líquit.

V. M.

Pera treure'l mal gust de l'oli

Si aquest mal gust és degut a la falta de clarificació se corregeix facilment. No s'ha de fer res més que exprimer deu llimones passant el suc per una tela que fa l'afecte d'un clarificador i mesclar-lo amb deu porrons d'aigua. Aquest líquit se tira sobre 100 kilos d'oli posats en gerres, i a medida que's va mesclant se remesa amb un manat de bimets. Després se deixa en repòs un parell de dies i al fons hi queden totes les impureses de l'oli. Retirat aquest de les gerres, per acabar-ho d'assegurar se pot fer altre filtració igual, separant-lo després del petit solatge que queda.

Càlculs errats

Molts se creuen estalviar fent dejunar al bestiar a l'hivernada. I van errats de debò, perquè, si'l gasto es poc, en cambi és gran la pèrdua de pes de les besties i pocs els diners que s'en treuen si acabat el temps del dejuni s'han de vendre per fer cara a les obligacions que s'han contret.

Amb fenc sec i més be encare amb aufaus o trapadella secs, s'alimenta be'l bestiar sens grans despeses a las masies

Tampoc és de gran gasto'l darli sagonades, i sagonets mesclats amb palla i tartó de coco, mentres s'espera la arribada del bon temps.

A las ovelles les poren dar al hivern palla de monjetes o d'altres llegums mes amb sagonet i tartó de coco.

Fins n'hi ha que, tenguent i tot de criar a les vaques hi escassegen en gran manera'l menjar, i aixís, no sols perden en lo preu de les vaques si se les han de vendre feta la cria, sinó que dels vadellts no n'hi daràn casi cap diner no tenguent més que pell i ossos.

Casi no més que del aire del cel ne venen les etzebares i la morella-roquera. El besfiar boví i el de llana i el de peu rodó són un poc més positivistes i es tornen contra la bossa dels que no saben de comptar.

De «L'Art del Pagés»

El Sistema mètric decimal

De mica en mica s'omple la pica, o, com diuen en terres castellanés, «poquito a poco se va lejos». Fa mitja centuria que la ballam amb lo del sistema mètric decimal, i encare hi ha molt i molt a córrer per arribar al séu imperi absolut.

Un pas més s'ha donat en la comarca de Vich, i el fet hem de recalcar-lo per estímul de les demás comarques i obligar-les a que es decideixin a seguir per mateixes dreceres. A Vich, en els contractes de venda dels cereals i grans grossers, ja no es parlarà d'ara endavant ni de quarteres, ni menys de si són de les antigues o modernes, que es com si diguéssim si són de les de la mànega ample o estreta, ni de cap de tota aquella mena d'embolics que tantes confusions porten en els contractes i que, si no finguessin altres molts i molt greus defectes, findríen quan no el de dificultar el treure els comtes, i això, per molts pagesos que acostumen fer-los de memoria té una importancia gran.

A Vich, pagesos i negociants han convingut en referir les transaccions dels cereals als 100 hilos i s'han donat paraula de no utilitzar cap més, per unitari com no sigui l'esmentat que, per altra part, és l'únic autoritzat per la llei. Ara fa dos anys lo mateix va fer-se amb les transaccions de patates i les ventatges que hi han trobat és lo que els ha fet decidir a donar aquest altre pas.

Perquè no adopten una recolució semblant les altres comarques? Tant bónic com fóra! Allavors ens entendríem amb toia facilitat i al comparar els preus dels productes en cada una de les comarques seria cosa facilíssima.

Les associacions agrícoles comarcals haurien de fer una propaganda activa en aquest sentit.

Principalment d'elles depén ja el que cada dia ens anem acostant a l'imperi absolut del metre i els seus múltiples i derivats. Hem d'arribar a que en pesos i mesures solament es parli de quintars mètrics hectòlitres i hectàries encara que això de les hectàries anirà llarg: hem transcorregut mitja centuria i abans els pagesos no ens parlaràn de les hères d'hort que tenen plantades de còls, bé haurem d'esperar que passin duques mitges centuries més pel cap més baix.

(De «La Veu de Catalunya»)

CONTRA LES MOSQUES

No hi ha res millor per a guardar-se de las mosques que l'oli de llorer. Lo descubrimient l'han fet los carnisers de Ginebra, que veven completament liures d'aquesta repugnant bestia les seves botigues, que, per altre part, al estiu les tenen obertes del tot. I per conseguir-ho no han tingut que fer res més que pintar las parets amb aquell oli. Ja n'hi passen la porta quan senten la seva olor, amb lo mateix oli's pot donar una pintada als marchs dels cuadros i dels miralls i aixís, no acostant-s'hi les mosques, no'ls embruten.

Garbes y gavelles

Exemple que s'hauria d'imitar

Mossen Francesc Gomez Rodrigo benemèrit sacerdot que ha mort santament an el poble de Almenara ha deixat la mitat dels seus bens a tres periòdics catòlics de Valencia.

Si altres piedoses persones i riques imitassen tal conducta donarien gran llibertat d'acció al periòdic catòlic, que ara moltes voltes, per no perdre suscripcions no té més remei que fé de càmut; i si tenia la vida assegurada se'n podria regalar de les baixes amb tal de cantar la veritat an aquesta societat tudada en tots sentits.

Un soscaire d'un setmanari

El valent setmanari «Soberanía» de Cadiç ha sigut atropellat per uns senyorets modernistes per haver tenguda la llibertat de criticar una d'aquestes festes de la Caridad, a on se balla, se riu i se carnetge baix la pantalla de la filantropia.

Es lo que deiem abans, mitjansant recursos, el periòdic catòlic deu recobrar sa independència per defensar la bona doctrina i caiga qui caiga.

Lo de Girona

Encare és s'hora que s'hagi posat a sa presó a cap dels qui dia 19 del mes passat feren una dotzena de ferits, desbaratant la alegria i gaubança de sa festa major. La gent comensa a mostrar-se escèptica respecte a la reparació a què s'ha fet acreeadora la ciutat pel seu respecte i la seva confiança en les reiterades promeses de justicia que si han fet. I aquest escèpticisme i aquell descontent van treballant les conciències dels ciutadans pacífics, i, malgrat l'apariencia de serenor dels bons veïns de Girona, un incident qualsevol podria donar lloc a lamentables conseqüències.

L'Ajuntament d'aquella Ciutat està rebent multituds d'adhensions d'altres corporacions municipals i de moltíssimes entitats de Catalunya, al memorial d'agravis que ha dirigit al Govern perque se faci justicia.

La neutralitat d'Espanya

La disposició en que s'ordena la neutralitat amb motiu de la guerra entre Italia i Alemania, diu així:

«Havent comunicat l'embaixador de S. M. prop del rei d'Italia l'existència, per desgracia, de l'estat de guerra entre Italia i Alemania, el Govern de S. M. es creu en el dever d'ordenar la més extricta neutralitat als súbdits espanyols al tenor de les lleis vigents i als principis de dret públic internacional

En sa conseqüència fa saber que els espanyols residents a Espanya o a l'estranger que exercisin qualsevol acte hostil que pugja considerar-se a la més extricta neutralitat, perdràn el dret a la protecció del Govern de S. M. i sofriràn les conseqüències de les mides que adoptin els bel·ligerans, sense perjudici de les penes en què incorrin a tenor de les lleis d'Espanya.

Seràn igualment catigats conforme a l'article 150 del Codi Penal els agents nacionals o estrangers que verifiquin o promoquin en territori espanyol el reclutament de soldats per a qualsevol dels exercits o esquadres bel·ligerants».

L'actitut de la Santa Seu

El corresponsal de «Le journal» a Roma diu que ha entrevistat al cardenal Gasparri, secretari d'Estat del vaticà, qui ha manifestat que el Papa desitja al restabliment de la pau, justa i durable, sense opressió de cap poble.

El Pontific ha guardat imparcialitat absoluta, però no inactiva, la que ha fet tot lo possible per aliviar els horribles sofriments de la lluita.

La Santa Seu espera tranquila el veredict de la Historia.

Respecte al silenci de la Santa Seu sobre els procediments per de terminats bel·ligerants, el cardenal Gasparri ha dit que l'estat de guerra fa prácticament impossible arribar a la condemna de casos particulars, perquè la Santa Seu es manté fóra i per damunt de la lluita.

Els nins francesos i la pau

El diumenge dia 20 d'agost a París milanars de nins feren una grandiosa manifestació dins les esglesies, tantes com n'hi ha, oint missa i combregant, en honor de la Mare de Deu de Lourdes, demanant-li que fassa acabar sa guerra i reinar sa pau per tot arreu. S'aplegaren un sens fi de nins, i feren una processó amb el Santíssim pe'ls carrers, la banda del cap-vespre, amb una orde i una devoció mai vista.

Soldats italians agraits an el Papa

Una partida de soldats italians que estaven presos a Constantinopla, los amollaren els turcs i han pogut tornar a Italia. Qui conseguí que los amollassen, fonc el Papa per via del seu Delegat Apostòlic a Constantinopla. Aquells soldadets han escrita una carta an el Papa donant-li milions de gracies del favor grosíssim que los ha fet.

El Papa sempre se porta com a Pare de tots els cristians, sobre tot dels desvalguts i necessitats.

DE MALLORCA

Mes telefonies

La red telefònica de cada dia va estenguent per Mallorca els seus braços maravillosos. S'altre dia era a Sóller, Llorito i Maria a on quedava instalada la telefonía; ahir va esser a Llubí a on tocà la sort de porer fer la inauguració amb solemne bendició pel Rector d'aquell poble, seguit de entusiastes discursos, refresc i ball de pagès a ca'l conegut comerciant D. Miquel Pirelló, a quina casa s'és posat el primer aparell.

La Consagració del Bisbe de Mallorca

Ha d'esser dia 1 d'octubre a la Seu de Valencia; l'ha de fer l'Eminentíssim Cardenal Arquebisbe de Toledo i li han d'assistir el Bisbe de Soria, valencià, i el Bisbe de Sion, ervissenc. Beníssim!

TEATRO DE INCA.—Se vende una acció por cincuenta duros. Informes en la imprenta de este semanario.

Cronicó d'Inca

A la plaça d'Orient la carretera ja comença a passar per la via de la vorera i a veurer-se lo que constituirà la plaça, volta da d'arbres que per ara van ben bons i esponerosos; ja's veu que haurà estat una bona pensada que's podrà utilitzar per moltes de mercaderies de nostre mercat. Més ja que's fa això, convendria que s'acabàs amb una mica de gust i art, puis fins aquí no se veu més que quatre margedetes de pedres aventureres sense gens de gracia.

—Aquesta setmana algunes cases d'Inca han comensat a veremar, que per cert hauràn tengut mal temps amb aquestes aigos que hà fetes, cosa que no n'estaràn gens fallons els viticultors per l'engrexada que la pluge dona als rems maduradors.

—Per Inca puja una joveña que no pareix d'Inca. En tant en tant se veu qualche estol de bergantells molestant gent benigne que no han fet ni ès capàs a fer mal a negú. Diumenge una co'la d'aquests curros, que per la seva estraforaria es pensen esser més homos que'ls altres, se plantaren davant una casa retreguent un petit defecte físic d'un avant-passat i tanta era s'uleia i les grosseries que feien que arribaren entrar dins la casa i a tirar damunt el taurell un d'aquells estornells.

Tot seguit volà un pes de les balances contra'ls invasors, i valga que no fé blanc.

El Sr. Barceló, ne aglapí un i el fé geure dins es calabço de sa Cortera.

—Ahir, festa del Naixement de María, per Inca no verem nengú que fes feina, a pesar d'esser festa suprimida. Es de suposar que la gent de camp aprofità el temps.

Es Cronista.

VARIES

Demà dia 10, a les 4 del cap-vespre se comensarà en el cementeri d'Inca la novena de les ànimes del Purgatori i seguirà tots els diumenges a la mateixa hora.

¡Artríficos! Oid la buena nueva; el reuma, la gota, arenillas, mal de piedra, ciática, cólicos nefríticos, neuralgias, etc. se curan indefectiblemente con la «Piperazina Dr. Grau». Es el mejor disolvente del ácido órico.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	89'00	el quintá
Blat	a	22'00	la cortera
Xexa	a	22'50	id.
Sivada	a	10'00	id.
Id. forastera	a	10'00	id.
Ordi	a	12'00	id.
id. foraster	a	11'00	id.
Faves pera cuinar	a	23'00	id.

id. ordinarias	a	20'00	id.
id. per bestia	a	20'00	id.
Blat de les Indies	a	25'50	id.
Monjetes de confita	a	42'00	id.
Id. Blanques	a	41'50	id.
Siurons	a	37'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	08'00	id.

VENTA DE FINQUES se venen les cases núm. 41 del Carrer del General Luque i un altra del carrer de la Glòria. Daràn raó an aquesta Redacció.

CASA VENAL.—An el carrer de l'Estació n'hi ha una nova de trinquis amb un gran corral. Informació an aquesta imprenta.

CASAL EN VENTA.—Sa Madona, N'Antonia Alzina de ca'n Campos, té venal sa casa de sa propietat, de la plassa del Sol, davant sa pescateria.

CASA VENAL. An el carrer del Misteri número 1, n'hi ha una. A l'imprenta de la Veu informarán.

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures—En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i linses al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y millesimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores—50 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Lubi. Una 25 cents.

Llibreria del Carrer de la Murta.—Inca

CONTARELLES

— d'En —

Jordi des Recó

(Mn. Antoni M.ª Alcover)

Segona edició amb llicencia de la Autoritat Esglesiástica.

Preu: 2'50 pessetes—A la Llibreria de «La Veu d'Inca».

Tip. M. Durán.—Inca.

TALLER DE TAPICERIA

— = DE = —

ANTONIO SASTRE

MUEBLAJE, CORTINAJE y TODO lo CONCERNIENTE al RAMO

Trabajos sólidos y garantizados

TRABAJOS, SI ASI SE QUIERE, A DOMICILIO DE LOS CLIENTES

Minonas, 16.—Palma de Mallorca

Representanté en Inca: JUAN PRATS, Calle General Luque, 66.

MANUEL

PLAZA

SASTRE

OFRECE UNA BONITA COLECCION DE GÉNEROS PARA LA TEMPORADA DE PRIMAVERA

Y VERANO

■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■

Palma